

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Det blev altsaa meget hurtigt klart, at de ærede Medlemmer af Retsforbundet ikke har gjort sig nogen dybere Tanker om det Forslag, de har stillet. Det er af de sidste Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Funck Jensen har gjort, klart, at det skal betragtes som en Almindelighed. Det binder dem, som det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard gjorde klart for dem, ikke over for Grundstigningsskyldens Skæbne. Det binder dem, som jeg förstod paa det ærede Medlem Hr. Starcke, heller ikke over for Muligheden af stigende Forsvarsudgifter. Men hvorfor talte de Herrer saa uklart, og hvorfor svarede de saa uklart paa disse Spørgsmaal? Det ærede Medlem Hr. Starcke gaar i den danske Befolkning for at være en Mand, der vil noget i denne Retning, men det ærede Medlem Hr. Evald Christensen sagde, sidst vi drøftede Dækning af Aldersrenteudgifterne, at den kunde jo tages ved en Nedsættelse af Forsvarsudgifterne. Og maa jeg have Lov til at røbe, hvad der sker i Finansudvalget — idet jeg gaar ud fra, at det ikke er nogen Hemmelighed —, nemlig at det ærede Medlem Hr. Funck Jensen dér modsætter sig en hvilken som helst Bevilling til Hær og Flaade. Der eksisterer inden for Retsforbundet et saadant Udvalg, et saadant Sortiment af forskellige Standpunkter og Synspunkter paa denne Sag, at det vist egentlig er meget for tidligt, de ærede Medlemmer paatager sig den Opgave at belære dette høje Ting i al Almindelighed om, hvorledes det skal forholde sig med Hensyn til Udgifter og Skatter. Men man maa ikke glemme, at Udgangspunktet for mit Parti i hele denne Sag er en Tanke om, at vi skulde nedsætte Statstilskuddene til Forbrugerpriserne. Det kunde vi ikke opnaa Tilslutning til. Dér gjorde vi et praktisk Forsøg paa ud fra vore Synspunkter at opnaa Besparelser; det lykkedes ikke at gennemføre det. Det ærede Medlem Hr. Funck Jensen saavel som det ærede Medlem Hr. Starcke maa tilgive os, at vi i alt Fald bliver ved Bordet, indtil den Regning, vi har været med til at skrive ud, er blevet betalt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Det kan ikke synes ubetimeligt, hvis jeg beder det ærede Medlem Hr. Funck Jensen om at læse sit For-

slag om Overgang til Dagsordenen igen igen. Jeg har læst det, og saa vidt jeg kan se, staar der ikke noget i denne Dagsorden om, at den kun gælder saadan i al Almindelighed, men der staar derimod, at Finansministeren skal føre en Skattepolitik, der hindrer Skatteforhøjelser — det maa formentlig være af enhver Art. Nu fortæller det ærede Medlem Hr. Starcke og det ærede Medlem Hr. Funck Jensen, at det dog ikke gælder med Hensyn til Grundstigningsskylden, den er man rede til at forhøje. Men saa nødes jeg til at sige til de ærede Medlemmer, at man efterhaanden maa naa til at forstaa, at det, der foregaar her i Folketinget, ikke alt sammen er Spøg og Agitation, men at man maa staa inde for det, man foreslaar. Man mener altsaa ikke det, der staar i Forslaget, men man vil formentlig ikke indbyde os til at stemme for en Dagsorden, hvis Ordlyd er en saadan, at man bagefter faar at vide, at man egentlig ikke mener det, der faktisk staar, men noget helt andet.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg har ikke til Hensigt at forlænge den Debat, som her finder Sted. Nu foreligger jo Ordlyden af den Dagsorden, der er Tale om, trykt, hvad den ikke gjorde, da jeg første Gang havde Lejlighed til at gøre en enkelt Bemærkning om den. Mit Syn paa den har ikke forandret sig fra dengang, jeg for kort Tid siden havde Ordet om det samme Spørgsmaal. Baggrunden for den Dagsorden, der her er forelagt, er, at jeg som Finansminister er i den Situation at skulle forhandle mig til Rette med Rigsdagens Partier om Dækning af et meget betydeligt Millionbeløb, som nu engang er paakrævet af Hensyn til de særlige Lovforanstaltninger, der er gennemført. Ingen af os ved, hvordan den nærmeste Fremtid økonomisk vil udvikle sig, men vi har vel alle — selv om der kan være Strid om Enkeltheder i denne Forbindelse, maaske ogsaa om Principper — en Fornemmelse af, at der kan komme til at foreligge betydelige Omkostninger for Staten paa det ene eller det andet Beredskabsomraade, maaske baade det civile og det militære Beredskabsomraade. Vi ved i hvert Fald, at Spørgsmaalet i høj Grad er aktuelt og ligger for, og med denne Viden som Baggrund forekommer det mig, at det vilde være en ganske egen Ting, om man vilde vedtage i al Almindelighed en Beslutning som den, der foreligger her. Jeg vil derfor for en Ordens Skyld meddele, at jeg ikke kan modtage den foreslaaede Dagsorden.